

بسم الله الرحمن الرحيم

بیانیه یادواره امام شهید

#در_میدان_حاضر

آقای خوب ما، سلام

در آغاز سالی تازه، در مدرسه‌ای که قرار است جای آموختن، ساختن و بزرگ شدن ما باشد، به یاد شما ایستاده‌ایم؛ نه فقط برای آنکه از گذشته بگوییم، بلکه قرار است سهم خود را در آینده بشناسیم.

شما به نسلی از نوجوانان امید داشتید که تماشاگر نباشند؛ نسلی که بداند هر کس، در هر سن و هر جایگاهی، می‌تواند میدانی برای اثرگذاری داشته باشد. ما یاد گرفته‌ایم که هر جا که باشیم، مهم‌ترین نقطه عالم برای تلاش، پیشرفت و اثرگذاری است. آقا اجازه! ما هم در این میدان‌ها حاضریم.

اول در میدان علم

با تو عهد می‌بندیم که یاد بگیریم و در راه آموختن تنبلی نکنیم. درس خواندن را فقط برای نمره و امتحان نخواهیم. سؤال می‌پرسیم، جست‌وجو می‌کنیم، کتاب می‌خوانیم و برای فهمیدن آنچه نمی‌دانیم تلاش می‌کنیم. بنا به فرموده شما، می‌دانیم ایران فردا به دانایی، مهارت و خلاقیت ما نیاز دارد؛ پس کلاس درس و کتابخانه و مدرسه را نخستین میدان ساختن آینده می‌دانیم.

دوم در میدان خودسازی

با تو عهد می‌بندیم که از خودمان شروع کنیم؛ با عیب‌های خودمان بجنگیم، اشتباه‌هایمان را بپذیریم و هر روز برای بهتر شدن قدمی برداریم. حواسمان به حرف‌ها، رفتارها و انتخاب‌هایمان باشد؛ دل کسی را نشکنیم، از خطایمان برگردیم و نگذاریم تنبلی، غرور یا ناامیدی بر ما غلبه کند. می‌خواهیم آدم‌های بهتری باشیم؛ چون می‌دانیم برای ساختن یک ایران بهتر، اول باید خودمان را بسازیم.

با تو عهد می‌بندیم که قوی باشیم. ورزش می‌کنیم، مراقب سلامت خود هستیم و یاد می‌گیریم برای رسیدن به هدف، تمرین کنیم، خسته شویم، زمین بخوریم و دوباره بلند شویم. می‌دانیم ساختن آینده، ذهن‌های دانا و اراده‌های محکم می‌خواهد؛ پس برای داشتن جسمی سالم و روحیه‌ای پرتلاش، از امروز تمرین می‌کنیم.

چهارم در میدان مهربانی و خدمت

با تو عهد می‌بندیم که از کنار یکدیگر بی‌تفاوت نگذریم. اگر دوستی در درس عقب مانده باشد، کمکش می‌کنیم؛ اگر کسی تنها مانده باشد، کنارش می‌ایستیم؛ اگر در مدرسه، محله یا شهرمان کاری از دست ما برآید، منتظر دیگری نمی‌مانیم. یاد می‌گیریم که برای مفید بودن، همیشه لازم نیست کار بزرگی انجام دهیم؛ گاهی دست گرفتن از نیازمند، آغاز یک تغییر بزرگ است.

پنجم در میدان اخلاق و مسئولیت

با تو عهد می‌بندیم که قابل اعتماد باشیم. راست بگوییم، به قولمان عمل کنیم، مسئولیت اشتباه خود را بپذیریم، حق دیگران را رعایت کنیم و کاری را که پذیرفته‌ایم نیمه‌کاره رها نکنیم. می‌دانیم جامعه‌ای که می‌خواهد پیش برود، پیش از هر چیز به آدم‌هایی نیاز دارد که بتوان روی حرف و عملشان حساب کرد؛ مثل حاج قاسم، مثل طهرانی‌مقدم و حاجی‌زاده، مثل فخری‌زاده و تمام کسانی که حرف و عملشان یکی بود؛ درست مثل خودت.

ششم در میدان وطن‌دوستی

با تو عهد می‌بندیم که سرزمینمان را بشناسیم و برای آن مفید باشیم. تاریخ، فرهنگ، زبان، قهرمانان و داشته‌های ایران را بهتر می‌شناسیم؛ از داشته‌های کشورمان مراقبت می‌کنیم و به توانایی مردم خودمان اعتماد داریم. چقدر بر اهمیت زبان فارسی، خرید کالای ایرانی و همت برای رسیدن به قله‌ها تأکید داشتید! ایران برای ما فقط نامی روی نقشه نیست؛ خانه‌ای است که آینده‌اش سهمی از تلاش هرکدام از ما را می‌خواهد. می‌دانیم که به بیان شما، «قله نزدیک است» و مطمئنیم تا همان نوک قله همراهان

هفتم در میدان سازندگی

با تو عهد می‌بندیم که از مسئله‌ها فرار نکنیم. دست به کار می‌شویم، تجربه می‌کنیم، ایده می‌دهیم، می‌سازیم و از شکست خوردن نمی‌ترسیم. همان‌طور که گفتید، می‌رویم سراغ کارهای نشدنی. از همین امروز تمرین می‌کنیم که به‌جای گفتن «نمی‌شود»، بپرسیم: «چطور می‌شود؟» می‌خواهیم نسلی باشیم که برای مشکلات کشورش، بخشی از راه‌حل باشد.

هشتم در میدان امید

با تو عهد می‌بندیم که تماشاگر نمانیم. در روزهای آسان و دشوار، امید را با دست روی دست گذاشتن اشتباه نمی‌گیریم. چنان‌که در روزهای پس از جنگ تحمیلی سوم، در کنار همه، پای کار ایران ماندیم، نمی‌گذاریم بقیه از نسل آینده‌ساز - که ما هستیم - ناامید شوند؛ بلکه به دستور شما پیشران تحولات می‌شویم و نور امید را در قلب بزرگ‌ترها و مسئولین جامعه هم روشن می‌کنیم. هر جا دیگران منتظرند کسی قدم اول را بردارد، تلاش می‌کنیم یکی از آن قدم‌ها، قدم ما باشد.

رهبر شهید ما!

آقای دوست‌داشتنی، دلمان برای دیدنتان، برای شنیدن حرف‌هایتان و حتی برای دست تکان دادن‌تان تنگ شده است. اما همه به چشم دیدیم که شما میدان خود را شناختید و تا پایان در آن ماندید. شما همیشه ما را دیدید، تا جایی که رقم زدن نظم نوین جهانی را هم بر دوش ما گذاشتید. حالا نوبت ماست که به عهدمان وفا کنیم. ما هم عهد می‌بندیم میدان خود را پیدا کنیم، مسئولیت خود را بشناسیم و هر جا که کاری از ما ساخته باشد، کنار نایستیم.

آقا اجازه!

ما دانش‌آموزان ایران،
برای دانستن،
برای ساختن،
برای خدمت کردن،

برای قوی شدن،
برای خوب ماندن،
برای آینده ایران

و حتی شبیه همکلاسی‌های آسمانی‌مان - دختران و پسران مدرسه شجره طیبه میناب - تا پای جان، در میدان
حاضریم.

